

Кр. С. Пишурка.

Kръстийо Стояновъ Пишурка е отъ тѣзи добри и славни българе, които сѫ заварили отечеството ни безъ училища и безъ учители, както и безъ свѣтни книги. Тогава малцина се учели да четжтъ и то на староврѣменски книги; а да пишжтъ — тukу речи никакъ не се учили. Науката отивала съвсѣмъ слабо и бавно.

Даскалъ Кръстийо Пишурка — така сѫ го запомнили живитѣ днесъ още хора — се е родилъ въ гр. Вратца, кждѣ хиляда и осемъ стотинъ и двадесетъ и третя година.

Най-първо той се заучилъ въ Вратца, при учителя Огняновичъ. Отъ Вратца Кръстийо проводилъ татко му на учене въ Пловдивъ, у гърцко училище, а по-сетнѣ — въ Цариградъ, у гърцката гимназия, подъ нагледванието на първия му учителъ — Огняновичъ. Кждѣ двадесетъ и четвъртата си година възрастъ, той се заврнжлъ въ родния си градъ и станжлъ учителъ.

Прѣзъ ученичеството си Пишурка билъ твърдѣ прилѣжателенъ и добъръ ученикъ, та могълъ достатъчно да изучи нѣколко чужди езици и, като станжлъ учителъ, знаялъ да говори и пише на френски, гърцки, турски и др. езици. Учителъ Кръстийо хубаво знаялъ и цѣрковното